

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Konjunktursvingninger som dem, vi har været udsat for i de sidste Aar herhjemme, komme Tider, hvor et Erhverv som det danske Landbrug kommer i Vanskeligheder, hvor Priserne paa de Varer, Landbrugerne sælger, ikke staar i et rimeligt Forhold til de Produktionsomkostninger, de har.

Den Gang, da Priserne steg paa Landbrugsvarer, kom Stigningen selvfølgelig først paa selve Varerne, medens Produktionsomkostningerne kun steg langsomt. Noget lignende vil være Tilfældet, naar Prisfaldet kommer, Produktionsomkostningerne kommer senere ned, men de kommer ned, saafremt Prisfaldet da ikke er af en saadan Art, at det bevirker, at vore Afsætningsforhold bliver vanskeliggjort. Prisfaldet vil efterhaanden ogsaa naa til Produktionsomkostningerne, og man vil da naa det Tidspunkt, hvor de to Ting vil komme til at staa i et rimeligt Forhold til hinanden. Men en Ting vil man ikke opnaa, og det er dette, at den Renteudgift, der følger af, at Ejendommen er erhvervet under en Højkonjunktur, nedsættes.

Der ligger Faren og Ulykken for det danske Landbrug. Der staar i Dag Tusinder af Husmænd og Gaardmænd, der vilde have udmærkede Betingelser for at klare den Produktionskrise, vi staar i, men som vil faa meget vanskeligt ved at klare de Forpligtelser, de gik ind til i sin Tid, da Ejendommen blev erhvervet til en Pris, der svarede til, hvad en Ejendom paa det Tidspunkt kunde forrente med de højere Priser paa Landbrugsvarer, som vi da havde. Der vil ikke kunne anføres saglige Argumenter for, at denne Krise, det danske Landbrug staar i, ikke skulde være en Gældskrise.

Saa vil man sige: Ja, men Kornproduktion er ikke lønnende, og dertil vil jeg sige, at det er rigtigt, og det kan meget let ske, at Kornproduktionen ikke bliver lønnende i de nærmeste Aar. Men det er længe siden, Kornproduktionen har været det bærende i det almindelige danske Landbrug. Derfor gik man og maatte man for et Par Menneskealdre siden gaa over til at lægge sin Drift om, og de Ejendomsgrupper, der ikke har kunnet følge med i denne Omlægning, er selvfølgelig i Øjeblikket ude for større Vanskeligheder end andre, og de vil selvfølgelig ogsaa fremtidig faa større Vanskeligheder produktionsmæssigt i Konkurrencen.

Derved er der intet at gøre. Hele det danske Gaardmandsbrug vilde have staaet lige saadan, hvis det ikke havde omlagt sin

Drift, og det maa de større Ejendomsgrupper ogsaa gøre; kan de ikke det, er der ikke nogen Mulighed for, at de kan bestaa i den Form, de nu har.

Det ærede Medlem Hr. Duborg vilde derefter hævde, at Landbrugets Skatter i høj Grad har Indfyldelse paa og er medvirkende til Krisen. Det kan heller ikke være rigtigt. Det ærede Medlem ved meget vel, at Ejendomsskatterne for Landbrugets Vedkommende andrager ca. 5 pCt. af de samlede Produktionsomkostninger. Det er ikke saa lidt, men det er ikke afgørende for, om et Landbrug af den Beskaffenhed kan eksistere.

Det ærede Medlem maa heller ikke glemme, at naar han anførte de mægtige Beløb — jeg tror, der nævntes 60 Mill. Kr., — der betales til Stat og Kommune i Ejendomsskatter, og naar det ærede Medlem vilde kapitalisere det til en Prioritet, som det offentlige havde indskudt paa 800 Millioner, foretages der af det offentlige for de Penge, der kommer ind som Skatter, Ting, som i høj Grad bidrager til, at det danske Landbrug har den Produktionsevne, det har den Dag i Dag.

Vi kan ikke se bort fra, at Samfærdselsmidlerne og de andre Goder, som Samfundet byder paa, øger Landbrugets Produktionsevne, rent bortset fra, at hvis disse Skatter ikke laa paa Ejendommene, vilde det betyde en Pristigning paa dansk Jord. Hvis det skete paa een Gang, vilde det naturligvis medføre en øjeblikkelig Fortjeneste for de paagældende Ejendomsbesiddere; men efterhaanden vil det udviskes, der vil blive skudt en Kapital ind, der skulde forrentes paa samme Maade som den Prioritet, der staar i Ejendommen nu, og de Folk, der sad paa disse Ejendomme, vilde alligevel komme til at deltage i de Samfundsomkostninger, vi en Gang har.

Det ærede Medlem talte alvorligt og stærkt om, at vi i Tider som disse burde være opmærksom paa, hvor der kunde spares i den offentlige Husholdning. Deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem; men det ærede Medlem maa ikke forglemme, at de Skatter, der ligger paa det danske Landbrug og alle andre, ikke er blevet forhøjet, de er ikke sat af den nuværende Regering, de ligger der fra den Tid, da det ærede Medlem og hans Parti havde Magten og Mulighed for at gøre Skatterne mindre. Det nytter ikke, at man nu kommer med en venlig Henstilling om at sætte Skatterne ned. Indtil for to Aar siden havde man jo Magten baade i